

Izhaja trikrat na teden v šestih izdanih, in sicer: vsak torek, četrtek in sobota, zjutranje izdaje opoldne, večerno izdaje pa ob 3. uri popoldne, in stane z uredniškimi izrednimi prilagami ter s „Kazipotom“ ob novem letu vred po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto 13 K 20 h, ali gld. 6-60
pol leta 6 „ 60 „ 3-30
četrtr leta 3 „ 40 „ 1-70
Posamične številke stanejo 10 sin.

Naročnino sprejema upravnistvo v Gosposki ulici št. 11 v Gorici v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 9. do 12. ure. Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „Soče“ vsak petek in stane vspe leto 3 K 20 h ali gld. 1-60.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Solski ulici in Jellersitz v Numski ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma in Pipan v ulici Ponte della Fabbra.

SOČA

(Večerno izdaje.)

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič Gorici.

Bog in narod!

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. Iv. Meljavec) tiska in zal.

Dva momenta.

Na razpravi proti g. Andreju Gabrščeku v Trstu je bil seveda za glavno pričo sam dr. Anton Gregorčič. Zato je prevažno njegovo pričanje, zlasti ker sta v njem dva momenta, ki kažeta tega človeka v pravdi proti Gabrščeku v vsej nagoti. Gregorčič je rekel med drugim na vprašanje predsednika sodnega dvora, zakaj da ni že poprej nastopil „sodnega pota“ proti g. Gabrščeku, ako je ta grozil s klobutami — da tega ni storil zategadel, ker ni vedel, da je tako žaljenje kaznjivo in ker se za klobuto dobi le 5 gld. globe. Kar pa se tiče tistega lopovskega napada na postenje g. Gabrščeka v „Gorici“, je rekel Gregorčič, da to, kar je pisala „Gorica“, ni nič hudega.

„Pretnje“ s klobutami torej niso nič uplivala na Gregorčiča. Teh se ni „bal“, da bil nastopil sodno pot proti g. Gabrščeku — no, bal se jih ni, ker je pač dobro vedel, da Gabršček, katerega vendar prav dobro pozna, ne stori nikdar kaj takega, da njegove „razburjenosti“ ni jemati tako za hudo, da bi se bilo treba česa bati! Bal se ni, ker se sploh ni imel ničesa bati, ali poleg tega je imel pred očmi se to, da za klobuto se dobi le 5 gld. globe! Taka kazen bi bila vse premajhna za Gabrščeka, proti kateremu so osnovali klerikalci poseben odbor, ki je imel nalogo, dražiti, pikati in zaliti ga toliko časa, da stori kaj takega, kar bi bilo kaznjivo več kakor za 5 gld. globe. „Gospodje“ so se res potrudili. Tisti lopovski napad v „Gorici“ na osebno postenje je spravi Gabrščeka končno v položaj, da je moral misliti, kako se otresti takih neopravičenih obdolžitev v „Gorici“ na svojo čast. Stori pa ni nič takega, kar bi bili radi videli klerikalci, z Gregorčičem na čelu, da bi bil storil, marveč obrnil se je le pismeno na Gregorčiča v namenu, da da zadoščenja njegovi žaljeni časti v „Gorici“, katera je glasilo Gregorčiča. Tu pa je začel delovati kar naenkrat „strah“, Gregorčič se je začel „bati“, ker mu je tako kazalo. Presukaval je Gabrščeve besede in presukaval, navdajala ga je misel, da te besede bi se dale spraviti v kako nasprotje s kazenskimi paragrafi in čutil se je poleg tega mogočnega: deželni in državni poslanec, namestnik deželnega glavarja in njegova desna

roka v sedaj vladajoči visoki politiki v deželi! Saperlot, to bo nekaj! Začel se je „bati“ in ovadba je bila sklenjena reč. Ker prva ni držala, je držala druga, od raznih strani podprta! Klobuta stane le 5 gld. globe — te se ni bal, ker taka globa bi bila premajhna kazen za Gabrščeka. Gregorčič je bil zadovoljen v svojem sreču, da je dobil vsaj nekaj, česar se je oprijel kakor klop, — na zvonaj pa se je „bal“!

Njegova izpoved v tem pogledu nam kaže gradacijo tiste zlobe, katera je nadaljevala v „Gorici“ tiste grde napade na osebno postenje Gabrščevsko, ker se ni zadovoljila s „pretnjami“ o klobutah, toliko časa, da je prisilila Gabrščeka do tega, da se je obrnil pismeno do Gregorčiča, edino le z namenom, da bo temu osebnemu žaljenju enkrat konec, ker Gregorčič je moral vedeti, da Gabršček ni zakrivil nič tega, kar mu je podtikala njegova „Gorica“. Vidi se, kako sistematično so ruli proti Gabrščeku z namenom, da bi ga „uničili“. Ker ni bilo drugega, so se oprijeli tiste dopisnice. Tako je vodil ta boj dr. Gregorčič proti A. Gabrščeku v zahvalo za to, da mu je priporil tiste časti, na katere je bil toliko ponosen. Mojstra se je pokazal res v tem, kakor je sploh mojster v sličnem pogledu, saj se čitatelji spominjajo, kako je svoj čas „karnifal“ v javnosti po nedolžnem svoje kolege. Kako naj se imenuje prav tako postopanje, prepustčamo čitateljem v prevdarek.

To bi bil en moment, ki kaže, kako je dopuščal Gregorčič v svoji „Gorici“ sistematično vedno večje žaljenje Gabrščevega postenja v namenu, da že kaj dobi v tem za se.

Drugi moment pa je ta, da ni nič hudega to, ker je pisala „Gorica“. Tako je izpovedal Gregorčič.

Poznamo to metodo klerikalcev. Najprvo ti krađe čast in postenje, te obrekuje in zali, ako pa zahtevaš od njega zadoščenja, pa reče hinavec zategnjeno: Ja, saj nisem mislil tako, saj ni nič hudega. — Nič hudega torej po mnenju Gregorčiča ni bilo to, da je njegova „Gorica“ kradla postenje Gabrščeku, ali strašno hudo pa je bilo za Gregorčiča, ko je zahteval Gabršček zadoščenja, tako „hudo“ je bilo, da se je začel — „bati“ in v „strahu“ goniti Gabrščeka od sodnije do sodnije.

Vidi se, kako je ta človek preobračal v sebi pojme o „strahu“ in o kazni, se skrival za hrbet drugih v vojni proti Gabrščkovemu postenju, in kadar je kazalo, se je začel „bati“. Preobrat, ki se je vršil v njem od razkola dalje, je bil završen z ovadbo Gabrščeka na sodnijo. Od takrat dalje je Gregorčič popolnoma drug, človeški stvor, ki ne sodi na nikako častno mesto v našem političnem življenju. Zato pa tudi padajo častna mesta drugo za drugim in v doglednem času odpadejo vsa tako, da ne bo drugače nego iti lepo nazaj v semenišče, iz katerega je izšel, saj to ne bo — „nič hudega“!

DOPISI.

Iz Boven. (Izvir. dopis) 21. aprila 1901.

— Dovolite, g. urednik, da tudi jaz pomolim za poskušnjo svoje pero, ker po državnozbor. volitvah je bilo veliko gradiva, o katerem niste bili obveščeni. Takrat je napredna stranka porazila v dveh dneh, kar je brezdomovinska zidala cele mesece, kar dokazuje, da slednje ni vodil sv. Duh. — Najprej moram potrditi, da so Vam dopisniki ob volitvah poročali od tod golo resnico in se prenalno. Naprednjaki so po volitvah takoj opustili vsa nasprotovanja ter pokazali svoj pravi liberalen plemenit značaj: „vsakemu svoje“.

Takoj po teh volitvah so se vršile občinske volitve. Tudi tu so Vam naprednjaki v 2 urah porazili, kar ste revčki s sv. Duhom mesece zidali, kajti občinski zastop ni bil še nikdar toliko liberalen kakor ta. Zopet so naprednjaki potihnil in niti glasu svoje zmage niso dali med svet. Ignorirali so Vaše lažnjive dopise v „Prismojencu“ in „Norici“. Joza! ali se spomnite basni o levu in veverici, ki je z drevesa dražila leva in je slednjič od strahu padla pred leva, ko je ta le zarjovel? Lev pa jo je velikodušno odslovil, rekši, da je premalenkostna stvarica. Take veledušnosti se morate učiti le pri naprednjakih, a ne pri Gredolčiču. Nismo se zgenili, ko ste prilepljali lepake o zmagi Gredolčiču, četudi je on le laški poslanec, ki Vam dela sedaj na Dunaju posebno čast z dr. Žlindro — brezdomovincem. Lepaki po voglih značijo barabstvo takega klerikalstva. Naprednjaki Vam niso povračali z enakim orožjem, temveč z ignoracijo.

Uredništvo
se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. Z urednikom je mogoče govoriti vsaki dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dop. Upravnistvo se nahaja v Gosposki ulici št. 11.

Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu.
Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravnistvu.

Oglesi in poslanice

se računijo po peti-vrstah, če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. — Večje orke po prostoru.

Naročnino in oglašje je plačati loco Gorica.

„Goriška Tiskarna“ A. Gabršček tiska in zalaga razen „Soče“ in „Primorca“ še „Slovansko knjižnico“, katera izhaja mesečno v snopiščih „obsežnih“ 5. do 6 pol ter stane vsaletno 1 gld. 80 kr. — Oglašje v „Slov. knjižnici“ se računijo po 20 kr. peti-vrstica.

Prezrli so naprednjaki vse hujskanje s prižnice, kjer je gromelo psovk in lažij, kjer se je mladina pohujševala in ljudstvo hujskalo. Lagali ste s prižnice, da slovensko učiteljstvo deluje za ločitev cerkve od šole, da Vam zabranjuje poučevanje krščanskega nauka v šoli, in da so šole malovredne in brezverske. Svet naj sodi, ne tiče li tak duhoven v norišnico ali „kajho“? Čuditi se je le, da to ni prišlo posvetni oblasti do ušes. In kaj mislite? Joza bi bil rekel, da on ni nikdar kaj takega govoril, ali pa, da ni tako hudo mislil, in verjelo bi se mu bilo. Posledice takega hujskanja so pa takoj sledile — nad učiteljstvom, znamenje, da je ljudstvo dobro razumelo. Če bo politična oblast take hujskarije prezirala, podpirala bode s tem le anarhizem. Ni dovolj, da se je vse to prezrlo in hotelo s tem pokazati spravljivost naprednjakov, pozneje je začel zopet nemirni peklenšček v polu klerikalca smešiti neko pavko, ker je počela v čitalnici peti. Temu je sledil dostojen odgovor v „Soči“. Naš Joza je čutil na to potrebo, da se je pral onega madeža v „Prismojencu“, a pri tem hotel tudi streljati, a meril ni na pravega, zato je pogorel. Kogar ste Vi ugibali, se toliko briga za Vašo osebo, kolikor za lanski sneg. Bog Vas je udaril s slepoto, zato sodite po svoji strasti. Povem Vam tudi, da nikdo ni imel Vas za očela tiste notice, temveč Vaše izpeljance, kajti kot mladici niso se toliko hudobije zmožni, kakor njih oče. Pravite dalje, da se izobrazujejo čitalnični pevci v liberalnih naukih. Povem Vam pa, da Vi bi oskrnili s svojo navzočnostjo čitalnično ime. Slov. P. Narod se drznete pisati z — ? — Živ dokaz imamo na Dunaju z dr. Žlindro in Vašim „pol tič pol misjo“ (Gredolčičem), to je priznan dokaz, da ste klerikalci — brezdomovinci, kajti tako Vas obsoja vse avstrijsko Slovanstvo. Ako Vam je pa res do resnega delovanja, izpolnite program svojega „del. izobr. društva“. Kedar boste učili spoštovati mnenja in nazore tudi svojih nasprotnikov, potem Vas bomo cenili po vrednosti. — Krščanski socializem ste pa resnično le „ponehali“ a „jahali“ ga boste ob času anarhizma; sledovi se prikazujejo.

V nedeljo 21. t. m. ste pa zopet kakor ošabni petelinček na gnoju proslavili svojo moč in veljavo raz prižnico. Gromelo je, da se je Vaš že tako osoren, divjaski glas raz-

Quo vadis?

Roman.

Poljski spisal Henrik Sienkiewicz. — Poslovenil Podravski.

(Dalje.)

»Hvala ti, toda poslušajte me dalje: Nisem izvršil tega, dasi me muči tuga in dolgčas. Predno sem bil pri vas, bi jo bil brezpogojno ugrabil in posiloma pri držal, toda vaša krepost in vaš nauk, katerega res še ne spoznavam, je spremenil nekaj v moji duši ter se več ne zanašam na samo moč. Niti sam ne vem, kako se je to zgodilo, pa vendar je tako! In radi tega prihajam k vam, ker vi Ligiji nadomeščujete očeta in mater, pa vam pravim: dajte mi jo za ženo, pa vam prisežem, da ji ne bom branil, spoznavati Kristusovo vero, marveč da se je hočem učiti celo sam.«

Govoril je to, glavo ponosno po koncu držé, s čvrstim glasom, vendar pa je bil razburjen in noge so se mu tresle pod dolgo haljo. Ko je pa po njegovih besedah nastalo molčanje, je nadaljeval, kakor bi bil hotel preprečiti nepovoljen odgovor.

»Vem, kaj naju loči, toda rad jo imam kakor svoje oči; in dasi še nisem kristijan, nisem vendar sovražnik niti vaš, niti Kristusov. Govoriti vam hočem popolnoma resnično, da mi morate verjeti. Sedaj pojde res za moje življenje, vendar pa vam povem resnico. Kdo drugi bi vam nemara rekel: »Krstite me!« Jaz pa vam pravim: »Poučite me!« Verujem, da je Kristus vstal od mrtvih, ker to pripovedujejo ljudje, ki ljubijo

resnico, in kateri so ga videli po smrti. Verujem, ker to vidim sam, da vaša vera rodi krepost, pravičnost in milosrdje, ne pa zločinstva, katerih vas dolžé. Doslej te vere še nisem dobro spoznal. Vem samo to, kar sem spoznal iz vaših del, iz razgovora z Ligijo, ali iz občevanja z vami. A vendar vam ponavljam, da se je v meni nekaj spremenilo. Nekdaj sem z železno roko gospodoval nad svojimi služabniki, sedaj tega ne morem. Nekdaj nisem poznal milosti, sedaj pa jo poznam. Nekdaj sem bil zaljubljen v razkošje, sedaj pa sem zbežal od Agripovega jezera, ker mi je radi razbrzdanozi zastala sapa. Nekdaj sem se zanašal na moč, sedaj pa sem se je odrekel. Vidim, da sam sebe več ne poznam, toda ognusile so se mi gostije, ognusilo se mi je vino, petje, citre in venci, gnusen mi je ves cesarjev dvor, naga telesa in vsi zločini. In sedaj, ko pomislim na to, da je Ligija kakor gorski sneg, da je taka vsled vaše vere, pa ljubim tudi to vero in jo želim spoznati. Ker pa je ne razumem, ker ne vem, če bom mogel po njej živeti, če jo prenese moja narava, radi tega živim v negotovosti, v muki, uprav kakor v kaki ječi.«

Pri tem se mu je na čelu nagubalo v debelo vrasko in lice mu je zarudelo; na to pa spregovoril še urnejše in živahnije:

»Evo, vidite, kako se mučim vsled ljubezni in mraka. Rekli so mi, da pri vaši veri nima cene niti življenje, niti človeško veselje, niti sreča, niti postava, niti red, niti oblast, niti vlada rimska. Ali je temu tako? Rekli so mi, da ste norci, povejte torej, kaj prinašate? Je-li greh, ljubiti? Je-li greh, veseliti se? Je-li greh, iskati srečo? Ali ste sovražniki življenja? Ali mora res kristijan biti ubog? Ali naj se res odpovem Ligiji? Kaka je vaša vera? Vaša dela in vaše

besede so prozorne kakor voda, toda kaj leži na dnu te vode? Vidite, da sem odkritosrčen. Razpršite temo. Kajti rekli so mi še to: Grška je vstvarila modrost in lepoto, Rim moč, kaj pa nam prinašajo oni? Povejte torej, kaj prinašate? Ako je za vašimi durmi svetloba, odprite mi jih!«

»Mi prinašamo ljubezen,« odvrne Peter.
Pavel iz Tarse pa dodá:

»Ko bi govoril človeške in angelske jezike, lju-bezni pa ne bi imel, bi bil kakor doneč bron...«

Srce starega apostola pa gane muka duše, ki je nalik ptici, zaprti v kletki, iskala zraka in solnca, zatorej prime Vinicija za roko ter reče:

»Kdor trka, temu se odpre. Tudi nad teboj je milost Gospodova, in radi tega blagoslovijam tebe, tvojo dušo in tvojo ljubezen v imenu Gospodovem.«

Ko Vinicij, ki je že iz početka bil ves prevzet, začuje ta blagoslov, skoči k Petru in takrat se pripeti nekaj nenavadnega. Ta ponosni potomec Kviritov, ki še do nedavna ni videl v siromaku človeka, prime roko starega Galilejca ter si jo hvaležno pritiska na usta.

Pa tudi Peter je bil vesel, ker je videl, da je seme padlo zopet na dobro zemljo in da se je v njegovo mrežo ujela zopet jedna duša.

In vsi navzoči, razveseljeni nad tem javnim znamenjem spoštovanja do božjega apostola, zakličejo jednoglasno:

»Hvala Bogu na višavah!«

(Dalje pride.)

legal po „klancu“. No, vedite da na tak način le priporočate liste, katere ste obrekovali od početka do konca pridige, to je „Slov. Narod“, „Soča“ in „Primorca“. Take nedostojne divjasko pridige ni bilo še slišati v naši cerkvi, in tudi gotovo v celi deželi ne. Kdor je mogel in ima še kaj čuta za dostojnost, jo je popihal iz cerkve. Je-li mar naš Izveličar na tak način nastopal in vabil s preklinjanjem, jezo in sovraštvom množico k sebi? Vedite, da mnogo starišev ne bomo več pošiljali svojih otrok k Vašim mašam, kajti učite jih v cerkvi kletvine in sovraštva, kakor bi bil Bog res tak tiran! Kaj bode iz Vas, pokazali ste že kot „Pepček“, ko so Vas morali iz malega semenišča v Gorici zapoditi in ni bilo celo v gimnaziji več za Vas prostora, ter ste bežali na ljubljanski gimnazij. „Pohujšanje sicer mora priti, a gorje tistemu, po katerem pride“. Niti ne pomislite, da ste na prižnici učenik a ne sodnik, in da imate pred seboj tudi mladino, in sploh 7/10 ljudstva, ki Vas niti ne razume. Vaši nazor, oziroma hudobija, je tako velika, da so vam protestanti, judje in brezverci vsi, ki se predrznejo citati „Soča“, „Primorca“ ali „Slov. Narod“. Bodite hvaležni, da imamo take liste, ki farske hudobije „žehtajo“, to so vam najboljši prijatelji. Napovedujete nam strasten boj do zadnje kaplje krvi celo s prižnice, mi ga sprejememo, a za posledice boste Vi odgovorni. Zmaga bo gotovo naša, kajti mi delujemo na krščanski podlagi, trezno in mirno, v duhu časa, v duhu ljubezni in spoštovanja — Vi, božji namestniki, pa v jezi, sovraštvu, laži, svetohlinstvu itd. — Cerkev vam ni več svet kraj, kajti razsajali ste, kakor bi bili v krčmi med pijanci. Sodrga je bila toliko drzna, da vam je skoro glasno pritrjevala, skoro ploskala in se pol glasno smejala, in to taki pobožni in srčni kristijani, ki nosijo na čelu znak v vsakem obziru najslabših občanov, pijancev, zapeljivcev in takih, ki po 12 in več let niso bili pri spovedi — in take imenujete „krščanske moze“? To so Vaši podrepaniki. Gotovo bi ne bil zapadel kazni, če bi Vas bil kdo v nedeljo na prižnici oklofotal, kajti „hiso božjo ste spremenili v jama razbojnikov“.

Hvala Bogu, da je bil to Vaš zadnji spas, kajti v tem tednu nam dojde novi č. g. dekan, od katerega pričakujemo, da pomeče hlev, in prepričan naj bo, da tudi naprednjaki niso nič slabši, a prav gotovo še boljši kristijani od klerikalcev, katerih edini namen je sovraštvo in razkol v občini vzdržati.

Torej: č. g. dekan: „Dobro došli!“

Iz Kobaridskega Kota, 16. aprila 1901. — (Raznotero.) — Preteklo soboto so „sekcirali“ ter potem izročili materi zemlji mladeniča, ki ga je v pretepu z bajoneto zabodel v glavo za Velikonočne praznike na dopust došli vojak. — Pod Borjano, tu skozi ter dalje proti Breginju, vodi po nekod skladovna cesta, ki je bila speljana že za časa — starih očakov. Upanje, da se odstranijo te nedostanosti, sedaj ko imamo lastni cesti odbor, obstoječ iz p. n. udov naprednjakov!

V Borjani se ustanovi sola, času primerna!

V Sedlu so porazdelili pred letom občinske pašnike. Od tedaj se zboljšuje kar navidezno preje opustošeno zemljišče v lepe senožeči, nasade itd.

Evangelij v Vipavi in okoli Vipave.

Zgodovinska črtica na podlagi deloma še neznanih dokumentov.

Spisal V. A. Schmidt, evangelijski župnik v Gorici.

(Iz nemškega rokopisa poslovenil L. K.-č.)
(Dalje.)

Propoved, katero je imel v Sv. Križu, je hotel dati natisniti v treh jezikih ter jo doposlati Vipavcem. V svoji novi domovini v Urachu na Virtemberskem je imel premnogo posla pred vsem s tiskom slovenskega sv. pisma. On sam je prirezaval k temu črke, katere so prišle, ko so vzeli ta kraj v 30-letni vojni „cesarski“, v roke generalu Tillyju, ki jih je poslal cesarju Ferdinandu II., preganjalcu protestantov, na Dunaj ter jih je isti podaril papežu. Leže današnji dan, tako rekoč, nič manj evangelijska kakor slovenska relikvija, pokopane v vatikanski knjižnici v Rimu ter služijo bajet smotrom jezuitov. Pod težo takega dela ni ostalo Trubarju časa za tisk imenovane propovedi. Vipavci so se morali zadovoljiti s spominom na njo.

Imeli pa so vzrok spominjati se starega, dobrega časa, ko se je napredovalo, ker čas razdiranja je dohajal polagoma bolj

V Breginju so ustanovili mlekarico. Živel Breginjec naprednjaki! Te dni zapusti Breginj č. g. Vidmar, dotlej tamk. župnik, ter se preseli na novo mesto v Bovec kot župnik-dekan. V smislu, da je hodil imenovani č. g. pota, ki vodijo v dosego zgolj svojega poklica ter da se ni bavil z umazano, nazadnjaško politiko sodrugov, umljivo, da je užival vsestransko spoštovanje. Bog ga živi!

V Logjeh, kjer niso poznali do sedaj sadnega drevlja, so pričeli slednje prav marljivo nasajati in cepiti. Tam — v Logjeh eksistira družina, koja je bila pred tedni radi krive prisege kar splošno obsojena: oče 7, mati-žena 6, hči 5, sin 7 mesecev, drugi sin pride kot vojak še le na vrsto. Zlodej! Uže 300 let, odkar učijo g. nunci Ložane 10 božjih zapovedij, a se jih niso naučili! Čast, komur čast! Sicer: „Nur pünpen so lange est' jehet!“

V zadku Kota, posebno na Robidišču, je padala pretekli terek v taki množini in tako debela toča, o kakršni si more slehern le domisljati. Glede na to, da je prišla ta elementarna sila v tem času, ni povzročila druge skode, izvzemi, da je sploh ugonobila nedolžne veseljake-ptiče.

O prezimovanju, boleznih, o krščanski ljubezni, „banjah“, o „klavsanju“ v spovednicah radi „Primorca“ in „Soče“ itd. nekaj kotarskih gg. nunccev, prilično — ako vam bode, g. urednik, drago. (Prosimo. Ur.)

Iz Kojškega. (Razsajanje v cerkvi.) — Gotovo si bodele mislili, gospod urednik, da mora biti kaj posebnega, ko opazite, da je ta dopis iz Kojškega, kajti redki so dopisi iz naše vasi. To se zgodi, ako je kdo le prisiljen, kaj prijaviti; to pa ni nič posebnega, kar hočem pisati, ker zgodilo se je že mnogokrat!

Znano in jasno je vsakemu, kateri čita napredne časnike, da isti služijo v pouk, izobrazbo in dostikrat tudi v veliko korist ljudstva, ali nasi duhovniki vedno prepovedujejo pod smrtnim grehom citati take časnike.

V nedeljo je naš gosp. župnik s svojim votlo donečim glasom tako ropotal proti tem časnikom, da se je bilo bati vsaki čas, da bi se prižnica ne posula. Rekel je mej celo vrsto prilog: Pustite, pustite pohujšljive časnike; vsaki mora take časnike odpovedati. On pa ni imenoval, kateri so ti pohujšljivi časniki. Mi bi pa Vas prašali, gospod župnik, da nam poveste, kateri so ti pohujšljivi časniki, da se znamo ravnati, ker pri nas se citajo časniki dveh strank, namreč „Gorica“, „Soča“, „Primorec“ in tudi nekaj malega „Primorski list“. Mi si tolmavimo, da morda Vi mislite, ko imenujete pohujšljive časnike, na „Sočo“ in „Primorca“? Ako bi Vi to mislili, bi bilo ravno narobe misljeno, ker smo vsled čitanja teh dveh časnikov prepričani, da isti služijo v splošno izobrazbo in korist ljudstva. Torej, gospod župnik, jenjajte s svojim ropotanjem, ker ne opravite nič. Jaz Vas zagotovem, da v nedeljo ste se ljudstvu več zamerili nego prikupili s tistim kričanjem. V dokaz temu vam pojasnim še to-le: V nedeljo popoldan je bilo jedno onizje samih mož v gostilni na Kalehih, kateri so enoglasno Vašo pridigo obsojali, tudi pri Vardjanu so ljudje Vašo pridigo kritikovali, pri Dorneku je bilo tudi jedno omizje zbrano, kjer se je tudi tako govorilo, tudi

in bolj. Cesar Maksimilijan II., prijatelj protestantov, ki je imel svojega lastnega evangelijskega dvornega propovednika, ter ga je odvrnila od prestopa k protestantizmu edino le pretnja očeta, da ga izključi od prestolonasledstva, ki je k izdaji slov. svetega pisma daroval 400 gl., je umrl, odvrnivši nekega usiljenega mu španskega duhovnika, potolažen evangelijski, l. 1576. Karla II., ki je imel svoj sedež v Gradcu, je zadrževal od prehudega represivnega postopanja proti protestantom. Ali pričel je vedno brezobzirneje postopati in upa polna izišla jutranja zarja evangelijske prostosti se je le prezgodaj umaknila krvavi večerni zarji in temni noči.

Stiske Vipavcev prično proti koncu l. 1580., docim so pričele drugodi že poprej. Najprvo se jim je zabranilo uporabljati cerkev, duhovniki pa niso mogli ali hoteli navodilom od zgoraj se braniti. Vipavci so najeli radi tega neki prostor, kakor pravi pritoževalno pismo l. 1581. („zu Nachparlichen sachen, als ein vund absezung der Wein vund Trädmesser feldhuetter, schulmaister, Mesner vund Anndern dergleichen Notwendigen Beratschlagungen“), torej prostor za občinske svrhe kot „kapele“ ter so imeli tam svoja verska shajališča.

pri Franceljnu je bilo na omenjeni dan neko društvo, kjer je nekdo rekel, da cerkev je postala popolnoma gledališče, ker se ne slisi več božje besede nego samo politično izzivanje in ropotanje; pričujoči so enoglasno temu potrdili, rekši, da bi bilo najboljši niti v cerkev več ne iti. Ti moze pa so bili od Vaše stranke. Ako bi Vi dvomili na resnici, vam jih tudi lahko naznamim, saj jim nič ne morete, ker so govorili pametno, saj Vaša Marija je morala gotovo kaj slišati o porednih jeziki, ker ona vse vidi in slisi; gotovo ne pade nobenemu las z glave, da bi ona tega ne zvedela.

Torej vidite, gospod župnik, da pri nas niso tako slepo pobožne — Vaše ovčice, kakor si Vi mislite. Morda Vi računate na slepo pobožnost ljudstva vsled vspeha pri zadnjih volitvah, ali radi razganega shoda v Kojškem? No, nato se ne smete naslanjati, ker tam je vrtelo klerikalno vino po glavah ljudstva, kajti jaz Vas zagotovem, da ako Vi pripeljete vsako nedeljo dva hekta vina v cerkev, bode imela Vaša pridiga najboljši vspeh, pa bodisi ropotanje kakoršnekolikar barve.

Konečno Vas spomnim, gosp. župnik, da ne smete biti preveč služben tam, kjer ni treba, ker nobena pretirana služba ne pride do dobrega vspeha.

Torej blagovolite to pismo nekoliko pretresti in učite se, spoznavati, da danadnaji si trezno ljudstvo več ne da prazne flave v glavo utepsti, akoravno je se močno v temi. —

Zdaj se bliža čas pobiranja jajc in jezikov, ker te lepe stare navade, menim, da ne opustite kar naenkrat! Radoveden sem, ako se bodele oglasili tudi pri tistih, katere ste v nedeljo izzivali? Jaz na Vašem mestu bi že ne šel, sicer bi se bal, da ne bi ti „poredni liberalci“ kaj noter v jajca vložili, kar bi Vas lahko ostrupilo! No, pa tako hudobni vender niso!

Za zdaj blagovolite vzeti za dobro, kar je, prihodnjic pride kaj lepšega.

V Ročanju, dne 23. aprila. — Veeraj, to je dne 22. aprila l. l., sem se odpeljal iz Gorice s poštnim vozom popoldne ob 3. uri. Pripeljali smo se v Plave. Ko je tam na poštni postaji stopil postiljon z voza ter oddaval poštni ekspeditorici listke, se je zaslislal strel iz pištole. Konji so se splasil in se spustili brez postiljona v dir na tak način, da sem mislil vsak trenutek, da je smrt tukaj. Pri vsej tej strašni nevarnosti, ki je preti, sem kar naenkrat odprl vrata pri vozu, misleč, skočiti z voza. Ali sprevidel sem, da ako bi to storil, bi se hitro usmrtil. Vstrašil pa se le nisem. Splezal sem po zunanji strani voza in po veliki muki in nevarnosti dobil vajeti v roke. Ko se je to posrečilo, sem hitro ustavil konje. Rešen sem bil tako velike nevarnosti, ki je preti meni in mojemu sopotniku, nekemu mladeniču od Sela blizu Sv. Lucije, pa tudi vozu in konjem, ker se je bilo bati, da ponesreči vse skupaj: midva potnika in konja ter da se razbije voz.

Potrjujem čisto resnico, da se je to tako zgodilo, ob ednem pa se obračam tudi do višjega poštnega vodstva, da bi strogo prepovedalo postiljonom pustiti konje same na poštnih postajah. Naj bi poštarji ali ekspeditorice sami jemali pisma iz voza in pokladali v voz. Potem bi bile take nevar-

Ustno poročilo prelaga evangelijsko kapelo na današnji „Tabor“, nekdanji grad „Baumkirchnov stolp“. Ako prideš po cesti od St. Vida v Vipavo do drugega rokava reke Vipave, čez kateri pelje most, opaziš ob istem desno neki stolp (Bastionthurm), ki je prirejen zopet za bivališče, zraven pa vhod, kateri krasi stari grb Baumkirchnov, nekdanji viseči most, skozi kateri prideš mimo več hiš desno do zida, ki visi proti Vipavi, kateri podpira vrt na vrhu. Na mestu tega zida je bil vhod v kapelo. Vrt zavzema z na njim stoječim malim dvoriščem morda polovico nekdanje kapele. Širiki dvorišču postavljeni prostorni skedenj tvori drugo polovico nekdanje evangelijske kapele, v kateri je bil prostor za altar. —

Stali so si torej odslej sovražno nasproti župnik in verniki. Začasno pa radi tega ni trpela evangelijska reč na nikak način. Kakor Vipavci sploh niso bili podpirani na nikak način ne od svojih gospodarjev, oziroma ne od svoje cerkve, ter so bili prepuščeni popolnoma samim sebi, so dokazali, ko so se približavale stiske, da jih osamljenje prav nič ne ovira v njihovem verskem prepričanju. Ne da bi napadali župnika in njegove pri-

nosti izključene. V varnost potnikov sem primoran povedati ta slučaj ter nasvetovati odredbo, da se ne pripeti več kaj takega.

Anton Kamenšček,
krčmar in trgovec.

Domache in razne novice.

Osebnostna vest. — Cesar je podelil polkovniku Adolfu Königju, mestnemu poveljniku v Trstu, plemstvo s pridevkom Karsthof.

V Sežano pride za voditelja okrajnega glavarstva č. kr. namestništveni tajnik g. Ant. Rebek. Govori se o njem, da je dober političen uradnik ter mož, ki pozna potrebe naših Kraševcev. Zato želimo, da bi bil pravi naslednik odhajajočega g. vladnega svetnika dr. Laharnarja.

Nagla smrt. — V Solkanu je umrl v ponedeljek upokojeni major Karl Friedländer na nagloma, sedeč ob črni kavi s cigareto v ustih. Pokopali so ga v Gorici z vojaškimi častmi, ki mu pritičejo.

Kolesarsko društvo „Gorica“ vabi svoje člane in prijatelje društva z rodbinami na zaključni zimski jour-fixe v soboto k „Trem kromam“. Sestanek ob 8. uri. Lokal za poletne jour-fixe se pravočasno naznani.

Julij Drohobecky. — Iz Trsta smo dobili lepo razglednico, ki nam predstavlja vladiko veleč. gospoda Jul. Drohobeckega. Drohobecky mora biti, sodé po sliki na razglednici, jako simpatičen mož. Na razglednici je pisano: „On je naš! Mi smo ovce njegove paše. Trzasko Slovenke.“ Na vrhu razglednice pa stoji: Julij Drohobecky, vladika križevacki, rojen 5/11 1853. v Ganyu, v mašnika posvečen 1880., potem ravnatelj ungerskega učiteljišča, kjer je deloval tudi na glasbenem in esnikarskem polju. Imenovan od Nj. Velikanstva cesarja 19/10 1891. za vladiko v Križevcu, kamor spadati tudi občini Rimanje z Logom pri Trstu. Razglednice s sliko vladike Drohobeckega je izdal in založil Janko Trošt v Trstu.

„Pevskemu in glasbenemu društvu“ v Gorici je daroval gosp. dr. H. Tuma 300 kron kot l. obrok obljubljenega svote 600 kron. — Srčna hvala blagumu darovalcu ter podpiratelju lepe umetnosti. — Želimo mnogo posnemovalcev!

Novi tajnik pri deželnem odboru, Alojzij Petterin, je nastopil v terek svojo novo službo v navzočnosti deželnega glavarja dr. Pajerja.

Deželni tehniški urad. — Deželni odbor se je odločil staviti v prihodnjem zasedanju deželnega zbora predlog, da se ustanovi deželni tehniški urad, kateri je postal potreben vsled posledic cestnega zakona iz l. 1894.

Napad v Furlaniji. — Na vest pod tem naslovom v zadnji številki se je oglašil g. Uria, ki trdi, da on ni nič upleten v tisti napad, o katerem je bilo govora. Bil pa je v Zagradu, kjer je skončala vsa ona reč.

„Kalomon“ pa — farska poštenost. — „Prismojenec“ je posvetil kar cel podlistek „Kalomonu“, kateri spravlja v zvezo z narodno-napredno stranko. Kdor je čital tisto klobasarijo, mu bo jasna farska poštenost iz tega pojasnila:

Že pred več leti je napadel „P. L.“ Gabrščekovo tiskarno in gospodarja samega zaradi neke vrazarske molitvice. Gosp. Gabršček je izvedel sele iz „P. L.“, da se je nekaj takega tiskalo v njegovi tiskarni. Takoj je reč preiskoval in poslovođa je odgovoril: „Znana vam ženska G—t je to dala tiskati in jaz sem jej izvršil; plačala je in odnesla. Drugo meni ni nič mar. Ako bi ne prevzel jaz, bi tiskal kdo drugi, saj je dovolj tiskaren v Gorici.“ — To je g. Gab. povedal urednikom „P. L.“, ki so tudi reč pojasnili v listu; stvar je bila s tem končana. — Zdaj pa je „P. L.“ zopet prav prisla ona „mo-

staše, katere se je lahko sestrlo, ker jih je bilo le malo ostalo, so si preskrbeli v omenjeni cerkvi takoj nadomestilo za farno cerkev, katera jim je bila odslej odrečena. Tako je pričenjajoča se sila storila ljubezen do njihove evangelijske cerkve iznajdljivo ter jo poglobil.

Na njihovi evangelijski veri — to je razvidno iz tega — ni bilo baš nič narejenega. Na pravi evangelijski način so znali družiti neboječnost na vzgor ter zvestobo do svojega Boga z odločnostjo svojega veroizpovedarja. Po večini „podaniki“, to je sužniki, so živeli brez očitanja v izvrševanju svojih dolžnostij nasproti svojim gospodarjem, družgače pa so varovali svetost svoje vere nasproti njim, ki so ostali katoličani, in ti so se samo iz političnih vzrokov, ker so bili navezani na svoje podložnike radi nevarnosti od strani Turkov glede vojske, zadovoljevali gledé verskega obnašanja svojih podložnih s tem, da so jih po strani gledali. Njihovo obnašanje se označuje torej kot zdrava, opravljena demokracija. Dokazali so, da niso služili s svojim takratnim nagljenjem do evangelijske uka le toku časa in modi, marveč da so hoteli zadostiti tudi neki srčni potrebi.

litvica*, da piše celo podlistke o — „Kalomonu“. Kako naj imenujemo tako poslopanje drugega nego — farško poštenost? (Ona ženska je goreča bojevalka za vse politikujoče nuncce. Za Budina se je hudo poganjala. Za slov. vernice je silno agitovala. Klerikalna prve vrste! — In taka ženska je razširjala „Kalomon“. — Ali ni to dejstvo jasen dokaz za nas naprednjake, da imamo prav, ko trdimo, da klerikalizem širi le nevednost? Ta slučaj govori prav hudo ob sodbo proti našim politikujočim nuncem! Vendar imajo tako drzno čelo, da ga hočejo se oni izkoristiti proti naprednjakom! — Gabrščekova tiskarna je „pogrešila“ le v toliko, da je za plačilo tiskala produkt verskega fanatizma, kakoršen so od nekdaj sirili nazadnjaki po farovžih.)

Dr. Pepe o kalomonu. — Tako mu dopade kalomon, da se ga spominja vedno, najbrže se sanja o njem. Na obnem zboru kat. delavskega društva v nedeljo je poleg drugih svojih „kunstj“ govoril tudi o kalomonu. Na obnem zborih se govori navadno o takih rečeh, ki pritečejo k zborovanju. Ker je dr. Pepe govoril med drugim tudi o kalomonu, smemo sklepati, da spada tudi kalomon v program omenjenega društva, oziroma krščanskega socializma. Torej, če ne drugače, reši dr. Pepe delavsko vprašanje s kalomonom!

Govoril je pa tudi o vražah, da istih ni kriva duhovščina, ampak da so le ostanki iz poganskih časov, katerih niso mogli duhovniki popolnoma zatreti. Ne bomo tu razpravljali zgodovine, v koliko je gojila tudi duhovščina v srednjem veku vraže, marveč pokažemo le na slučaj, ki se je pripetil nedavno v Kostanjevici na Krasu, kjer je šel nunc „ogent panat!“ In to v današnjem času! Sedaj pa presodite, kdo se hoče vzdržati med ljudstvom vraže, ako tako kaže!

Pere očeta. — Dr. Pepeta je strašno spekle, ko je čital zadnji dopis o svojem očetu v „Soči“. Peljal se je hitro v Rihemberg ter pribečel v „Gorici“, v „Soči“ in v svojem „Prismojencu“ „popravljanje“ tistega dopisa. Zlobni jeziki celo trdijo, da je tudi malce osteval očeta, zakaj da je tako neroden, da ga vlačijo po listih in da ga mora potem on braniti, kar je težko. Tisti dopis je bil vzbudil po Vipavskem, seveda pred vsem v rihemberski občini, splošno zanimanje, in marsikatera bridka beseda je padla tiste dneve iz ust Vipavcev proti županu Pavlici. To pa odvaga vse „popravljanje“ in vso branitev!

Fantje iz Doberdoha so se pripeljali na vohov v Tržič na nabor s slov. zastavo na čelu. Nič hudega se ni zgodilo, ali nekatere italianissime je le bodla v oči slovenska zastava, in popoludne so podpihnili mestne radarje, da naj preprečijo fantom vojni skozi Tržič z zastavo. Fantje niso hoteli ugoditi tej zahtevi. Sli so po načelnika orožniške postaje. Ker ta ni videl nič nevarnega in nič kaznjivega v tem, ako imajo fantje slovensko zastavo, jim je le rekel, naj odidejo. In odšli so, ostala je pa jeza na g. postajenačelnika, proti kateremu kličejo celo državne poslance na pomoč. Tako hočejo nekateri vročerkvni italianissimi sejati prepričanje med mirnim slovenskim in furlanskim ljudstvom!

Porotno obravnavo proti Ferd. Živcu, ki je izbil svoj čas Andr. Živcu oko ter ga težko telesno poškodoval, so tudi zavili po svoje. Da bi pa docela odvrgli pozornost od storjenega zločina, se zaletavajo celo v g. poslanca Muho. Pravijo, da je on s pomočjo nekojih poganjancev iz Dutovelj premotil nekaj občanarjev, da so volili z narodno-napredno stranko, na koncu pa pravijo celo, da kdo ve, ako bi bilo prišlo do tega, ako bi ne bil prišel tja dež. poslanec Muha? — Kako zlobno podtikanje g. Muhi! Ravno tako, da naravnost ne rečejo, da je on kriv tolovajstva v Skopem. Ali ne g. Muha in nikdo drugi naprednjakov ni kriv onega tolovajstva, nego kriva je temu le klerikalna podivjanost, katero netiljo najbolje, že veste, kateri!

Povsodi le zasebna politika. — Kadar skličejo na kako zborovanje ali na kak občni zbor delavce katoliškega delavskega društva, takrat se pripravi dr. Pepe v družbi kakega drugega nuncce na to, da bo politikal na debelo proti delavcem, ki nimajo časa, baviti se s politiko tako, da bi jo razumeli, kakor pritiče. Ob raznih takih prilikah torej udari dr. Pepe na strune svoje zasebne politike ter brenka in brenka, dokler ne doseže svojega nameravanega vspeha. Ako ne on, pa nastopi kdo drugi. V nedeljo na obnem zboru katol. delavskega društva je bil prevzel to nalogo kaplan na Placuti Jos. Lican, naš stari znaneec. Govoril je o „liberalnih parolah“: Proč s farovsko komando, proč s škofovsko politiko, klerikalci — hujskači itd., katere „parole“ je baje sam papež zavrgel.

Seveda, tako delovanje je precej ceneje od onega pri tistem gospodarskem društvu v St. Petru, kjer je treba šteti novce, če ni drugeče!! Sedaj Lican ne „gospodari“ več, sedaj razlaga delavcem besede papeževe! Zavijal je vso reč po svoje, kakor znata s Pepetom, seveda dokaz o svojih trditvah je mož ostal dolzan.

O vseh tistih izvajanjih, ki so prikrojena tako, da ubogega delavca le oslepe, ne bomo govorili, konstatovati pa moramo z njo, da nosijo taka in slična zborovanja na sebi očiten znak hujskanja neukega ljudstva ter pridobivanja istega v lastne zasebne namene.

Kaj ima opraviti politika na obnem zboru takega društva, kakor bi imelo biti to delavsko društvo? Nič, prav nič! — Ali nekaj morajo početi, in ker nimajo smisla za težave delavca, da bi ga prav poučili, pa uganjajo politiko, s katero ga slepe. — Pa tudi tej masi se morajo odpreti oči, da ne bo le gledala, marveč tudi videla....

„Počasna“ razglednica. — Te dni smo imeli priliko videti razglednico, ki je bila oddana v Gorici dne 6. t. m., stranki v Gorici pa dostavljena se le 15. t. m., kakor kaže pošta pečata 6. in 15. aprila. Razglednica kaže sliko ženske v dostojni obliki. Slika pa je bila pomazana ter pozdravu pripisano par ne preveč primernih besed! Čudno, kod je hodila toliko časa in kdo jo je imel v rokah? Kaj ko bi se zgodilo tako s kako nujnostjo, zapisano na razglednici?

O železnici. — Železniški odsek na Dunaju je imel 22. t. m. sejo, v kateri se je nadaljevala razprava o investicijski predlogi in sicer glede sledečih točk 1. čl.: železnica preko Tur, železnica preko Karavank in skozi bohinjsko dolino, pyhrnska železnica in druge. Železniški minister Wittek je sporočil, da vlada tekom tega tedna predloži zbornici zakonski načrt glede vodnih cest, nato predloži vlada zakonski načrt o železnicih nižjih vrst, glede katerih so predpogajanja dospela tako daleč, da morejo staviti poslanci svoje predloge. Posl. Steinwender je izrazil željo, da pride v razpravo glede investicij hitrejši tempo, sicer se je bati, da se izjalovijo vsa akcija, ki je ne le velike koristi za južne dežele, nego tudi v interesu trgovine po morju in vsega avstrijskega narodnega gospodarstva. Nato je priporočal zvezo s Špitalom mesto z Möllbrücke kenom, kar bi bilo mnogo cenejše in praktičnejše. Razun tega naj se že med zidanjem železnice preko Tur nadaljuje proga od Špitala do Beljaka na desnem bregu Drave, da se napravi tako zveza s Trstom popolnoma in neodvisno od južne železnice. Poljak Koliser je naglašal dejstvo, da trgovina v Trstu, edini avstrijski luki, zastaja. Potem je govoril o zvezi Trsta z lukami Hamburga, Marseila in Genove ter prešel na železnico preko Tur, ki denese južni Nemčiji ugodnejšo zvezo. Proga preko Karavank je več kot samo notranje-avstrijskega pomena. Seveda bo ta proga veliko breme davkoplačevalcev, kajti stroški bodo veliki. Toda država mora izpolniti obljubo, katero je dala pred 30 leti že alpskim deželam, ki so v gospodarskem razvoju zelo zaostale. Poljaki se temu programu ne upirajo, zahtevajo pa, da se oziira vlada tudi na vsledne železnice v Galiciji. Poslanec Šusteršič je izjavil, da se njegovi tovaršci predlogi iz splošnoavstrijskih interesov ne upirajo, dasi ne odgovarja interesom Kranjske, ki se vedno poteza za progo Loka-Ljubelj. Govornik je stavil razne predloge ter priporočal vladi, naj se oziira pri železniških delih na domačo železno industrijo. Čeh Kaftan je obžaloval, da vlada ni predložila še načrta glede vodnih cest. Govorniku pa se zdi, da je za Česko proga Rottermann St. Georgen ugodnejša. Priporočal je zvezo Špitala z Beljakom in pyhrnsko železnico. Poljak Stwiertnik je izrazil svoje soglasanje, da se z novo zvezo s Trstom pomore južnim deželam. Železniški minister Wittek je pojasnil nekatere tehniške strani pri izvršitvi novih prog. Posl. Dobernik je zavračal trditve, da bo nova zveza s Trstom zlasti alpskim deželam na korist, kajti nova proga je naravnost potreba cele države. Na Ogrskem se množe železnice naglo, in vse se stori za zvezo z Reko. Govornik je priporočal, naj se vlada oziira na domačo železno industrijo. Nato se je seja pretrgala in se je nadaljevala v sredo; bila je kratka.

Deželna blaznica. — Seje odbora za gradnjo deželne blaznice so zopet priče. Prenehale so bile radi raznih vzrokov. Težko se pričakuje, da pride odbor do kakega končnega zaključka, ker vprašanje o deželni blaznici postaja vedno bolj pereče.

Razgled po svetu.

Državni zbor. — Seja v torek je bila viharina. Vihar je pričel radikalec Völkl, ki je očital krščanskemu socialistu Wohlmyerju, da je v neki interpelaciji — v kateri je dolžil okrožno sodišče v St. Pöltnu, da s kršenjem prava škoduje kmetkemu stanu — podal pamflet lazi, sumnitenj in obrekovanj, čenur so se krščanski socialisti odzvali z enakim drobižem. Psovanje je nadaljevalo, ko je radikalec dr. Tschan spravljal v razpravo protektorat nadvojvode Fran Ferdinanda nad katoliškim schulvereinom in je grozil, ker je baje vladni komisar na nekem shodu zabil Wolfu govoriti o tem dogodku in mu žugal, da ga da zapreti. Ko je radikalec Malik stavil predlog, s katerim je zahteval, naj načelnik peticijskega odseka, poslanec Baumgartner, odloži to čast, ker zanemarija svojo dolžnost, in na izjavo predsednikovo, da tega predloga ne more dati na glasovanje, je zakričal Malik: Seveda, ker je Baumgartner fari! Potem se je začelo usuvati psokv: Nesramnost, vi ste perfiden človek, prostaki „kerl“, perfidna laž, prostaki lažnjivec, schuft, največji schuft v deželi, denuncijant, zmerja na infamen način, lopov brez časti itd. itd.

Ko je finančni minister odgovoril na neko interpelacijo posl. Steina in tovaršev radi postopanja predsednikov komisij za od-

merjanje dohodarine glede pravice do rekurza, a minister za deželno brambo na več interpelacij radi postopanja viših z vojak, se je posl. opat Treunfels pritoževal, da zaplenjeni članki, zasramujoči katoliško cerkev, potom interpelacij prihajajo v zapisnik. Kričali so: policisti v sutani, molčite vi tepec, papež je proklel avstrijske zakone, živel sveti. Alfonz ligurijanski, misticizem ni vera in slično. Potem je poslanec Stein govoril o nadvojvodi Ferdinandu, da se je dal zavesti od „ernih mož“, da se je „prihodnji vladar“ postavil v nasprotstvo z zakonom. Podpredsednik Začek je opetovano posegel v besedo, a somisljeniki so jim pritrdjevali v silnem hrupu. Kar je začel Stein, sta nadaljevala radikalec Hofer in Berger, dokler ni zopet Stein začel, ki je povdarjal, da priseljevanje jezuitov iz Portugalske pomenja nevarnost za vse narode. „Jaz nisem patrijot“ — je vskliknil, a ravno zato moram protestovati proti invaziji jezuitov. Jaz si ne domišljam, da sem „patrijot“, ker značenje „patrijota“ ni združljivo z ljubeznijo do domovine, kakor jo umem jaz in jaz ljubim v prvi vrsti nemško domovino. Naša dolžnost je, da odvrčamo nevarnost, ki preti nemški domovini.“ (Silen aplavz med radikali). Ko je predsednik opominjal govornika, naj formulira svoje vprašanje, drugače da mu vzame besedo, je zaklical Stein: „Molčite, vi bizantince. V interesu hiše Habsburgov moramo protestirati proti navalu jezuitov v Avstrijo, ki preté državi in človeški družbi.“

Včeraj začetkom seje so Schönerer in tovaršici zahajali starega konja ter obnovili svoj stari predlog, da se Galicija in Bukovina ločijo od Cislajtanijske, da se Dalmacija pridruži deželam ogrske krone, da se za nekdanje nemške zvezne dežele uzakoni nemški državni jezik, da se določi zastopstvo Nemsko-Avstrije na jedni, in Galicije in Bukovini na drugi strani v delegacijah, dokler ne bo izvršena personalna unija z Ogrsko.

Pernerstorfer je hudo prijel prestolonaslednika radi protektorata katoliškega schulvereina ter ostro obsodil klerikalizem in jezuitsko ultramontanstvo. Radi tega je bil velik hrup po zbornici.

Klubovi načelniki so se posvetovali včeraj s Koberjem o programu za delovanje poslanske zbornice. Posvetovanje ni imelo nikakega vspeha, ker so izjavili Čehi in Poljaki, da se ne vežejo z nikakimi obljubami. — Državni zbor bo trajal najbrže do 8. junija. Takoj potem začno zborovati nekateri deželni zbori.

Iz angleške zbornice. — O posvetovanju o proračunu civilne uprave je predlagal Roche, naj se na Irskem ustanovi rimsko-katoliška univerza. Dillom in drugi istrski nacionalisti so podpirali predlog. Prvi lord zaklada, Balfour, je izjavil, da za svojo osebo, ne pa v imenu vlade, soglaša s tem predlogom. Kazal je na nujno potrebo, da se sedanji odnosaji vseučiliške vzgojevanja na Irskem zboljšajo in to kolikor se dostaje katoliškega, kakor tudi protestantskega. Menil je, da osnova katoliške univerze na Irskem ne poveča moči katoliške duhovščine. Predlog je bil konečno odklonjen.

Gibanje Slovkov. — Za bodoče volitve v državni zbor postavijo Slovaki brezdvomno lastne kandidate. Doslej delujejo se vedno tajno, ljudskih shodov se niso sklicali nikjer, temveč se shajajo tajno in odločujejo o bodoči taktiki. Svoje namere obelodanijo se le tedaj, ko se bode ogrska vlada izjavila glede inkompatibilitete, ker so vsi njihovi zastopniki predstavniki narodnostnih denarnih zavodov, in bi kot takšni morda ne mogli kandidirati. Zategadelj taje imena svojih kandidatov in jih objavijo še le kasneje.

V Šmarji pri Jelsah na Štajerskem so ustanovili „Slovensko kmetско društvo“. Ustanovnega shoda se je udeležilo okoli 1200 kmetov. — Kmet Vrečko je hudo bical postopanje dr. Ploja proti dr. Tavčarju in proti drugim naprednim slovenskim državnim poslancem in je predlagal sledečo resolucijo: „Na današnjem ustanovnem shodu „Slov. kmetškega društva“ za sodni šmarski okraj zbrani kmetški volilci obsojajo najodločnejše nelepo in hujskajoče postopanje svojega drž. poslanca dr. Ploja nasproti slovenskim naprednim poslancem, ker je on s tem svojim ruvanjem prisilil, da so štirje slovenski napredni poslanci iz hrvatsko-slovenskega kluba izstopili in je vsled tega izstopa imenovan klub veliko svoje veljave izgubil.“ Resolucija je bila soglasno sprejeta in soglasno se je izreklo nezaupanje. Ljudstvo je vpilo: „Uradnik ni za kmetškega poslance, prihodnji naš poslanec mora biti kmet.“

Nadučitelj Strmšek je govoril o položaju kmetškega stanu. Navdušenje je bilo velikansko. Nad 300 kmetov se je vpisalo v društvo. Duhovnikov ni bilo blizo. V odbor so bili izvoljeni sami kmetje. Predsednik je najuglednejši kmet celega okraja Jakob Zdotsch p. d. Suc iz Okroga. Državnemu poslancu šmarskega okraja dvornemu svetniku doktorju Ploju je shod izrekel nezaupnico. Shod „Kat. polit. izobraževalnega društva“ se je izjalovil. Na shodu je bila polovica pristavev „Slov. kmetškega društva“, ki so peli in vmes govorili in tako delali obstrukcijo. Duhovniki so besneli, ker njihovih govorov ni mogel nihče razumeti. Govorili so duhovniki in dva iz drugih okrajev izposojena govornika. Kmetje so jim žvižgali in glasno ugovarjali. Vsled hrupa in petja se je moralo zborovanje za-

ključiti. Ko so kaplani in fajmoštri s podkupljeno kmetško gardo odhajali, klicali so za njim kmetje: „Ven s farji! Abzug! Sram Vas bodi, da delate razpor mej kmeti!“ Duhovniki so vedeli dobro, da so zborovalci na shodu „Slov. kmetškega društva“ izrekli doktorju Ploju nezaupnico, in vendar niso predlagali, da se mu izreče zaupanje.

Strašna vožnja po morju. — Iz Singapora poročajo, da sta dospela tja dva mornarja, Johannsen in Marticorn, ki sta povedala, da sta 17. oktobra m. l. z ladjo „Angola“ odplula iz Cavita na Filipinih. Ladja se je potopila in na velikem plavu se je rešilo 12 mož. Tekom 42 dni je umrlo 10 mož, le dva sta ostala. Živela sta se z mesom mrličev. Plav je končno došel do otoka Sonti, kjer so mornarja gostoljubno sprejeli Malajci.

Boj proti kongregacijam na Portugalskem je došel tako daleč, kakor v Franciji. Listi priobčujejo vest, da je portugalski kralj potrdil ministerske navedbe, s katerimi se znova uveljavljajo določbe neklih zakonov glede zatiranja verskih kongregacij na Portugalskem. Vlada je s tem dobila pravico, da razpusti vse verske družbe in se polasti njih imetja. Izvzete so, a le za sedaj, one družbe, ki so namenjene dobrotelosti in vzgoji, katerim se je dovolil šestmesečni odmor za sekularizacijo.

Jezuiti, izgnani s Portugalskega, se mislijo naseliti v Avstriji!

Vojna v južni Afriki. — Listi javljajo iz Standertona: Gospa Botha, soproga vrhnega poveljnika Burov, se je povrnila semkaj s svojega drugega obiska pri svojem soprogu. Zdi se, da goji veliko upanja, da nje prizadevanja dovedejo do miru. Ona se poda sedaj v Pretorijo, da sporoči Kitchenerju o obisku pri svojem soprogu.

Zadnje dni je dospelo v Evropo več vestij z južno-afriškega bojišča, ki pa nikakor ne bodo vseč Angležem. Iz vseh teh poročil se namreč razvidi, da je položaj Angležev vedno bolj kritičen. V Kapstadt oziroma v Port Elisabeth je sicer došlo onih 30.000 konjenikov, od katerih je po izjavi lorda Kitchenerja odvisen konec vojne. Toda te čete so dole v takem položaju, da ljudje kakor tudi konji se dolgo ne bodo za rabo. Poleg tega pa novi vojniki niso še ničesar vajeni in si bo Kitchener gotovo desetkrat premislil, predno jih bo poslal v boj proti Burov, posebno v prve vrste. Na bojišču imajo Angleži sedaj 250.000 ljudi, o katerih se pa ne more trditi, da so vsi bojovniki. Značilno je, kar piše o položaju dopisnik „Times“. Pravi, da se je sedaj položaj tako premenil, da je v kljub dopolnitvi 30.000 novih konjikov konec vojne — oddaljen bolj, nego poprej. Upor mej črni proti Angležem je vedno večji. Povod odporu so dale Milnerjeve odredbe, da se sme tepsti črnce radi pregreskov. To je naba ravnopravnost, ki so jo nam obetali Angleži, pravijo sedaj po pravici voditelji vstavev.

Raznotero. — Slovensko učiteljsko društvo koperskega okraja bo zborovalo dne 9. maja t. l. v Kopru v restavraciji pri Orehu. — V Ameriki so velike povodnji v mestih Virginia, Kentucky in Ohio. Premnogo ljudi je brez strehe in v bedi. — Razprava o pritožbi nitičnosti znanega Hilsnerja pred kasacijsko sodnijo je pričela v torek. — V Delta Piont v Ameriki je povozil tren Ant. Vrtnika tako, da je vsega razmesaril. Ponesrečenec je doma iz Osilnice na Kranjskem. — V Sobodolu so linčali kmetje oderuha Serbana, ker je dal na jeden dan 5 kmetov eksekvirati. — Iz Kristijanije poročajo, da so tam zaprli neko žensko, ki je pomorila 21 otrok. — V Rablju na Koroškem živi neka Marija Baumgartner, ki je obhajala dne 17. t. m. stoletnico svojega rojstva.

Narodno gospodarstvo.

Za popravo trt. — Lani je deželni zbor določil kredita 20.000 K za brezobrestna posojila, katere se imajo dovoliti vinogradnikom za popravo trt, poškodovanih po floskeri; jednako svoto je dala država.

Gledé na to je bilo doslej vloženih prošanj za posojilo 235 za skupni znesek 330.000 K. Torej je nemogoče zadostiti vsem tem prošnjam s svoto 40.000 K, ki stoji na razpolago od deželnega zbora in države.

Namestništvo se je izreklo o teh prošnjah, da so prelitane (!!) ter da bi zadoščala svota 88.950 K. Pa tudi te svote ni na razpolago, marveč le 40.000 K. V proračunu za letos stoji tudi svota 20.000 K za brezobrestna posojila vinogradnikom. Ker da tudi država zopet enak znesek, bo na razpolago, kadar potrdé v deželnem zboru proračun za tekoče leto, skupna svota 80.000 K, s katerimi se bo potem posojevalo gledé na vlozene prošnje, kolikor bo mogote. — Številu vloženih prošanj kaže nujno potrebo odpomoči vinogradnikom.

O zgradbi kanalov. — O zgradbi kanalov po českih deželah smo že govorili. Za zgradbo sta določena dva termina po 10 let. Za zgradbe, ki se izvrše v prvem terminu, se najame posojila 250 milijonov kron, prizadete dežele pa bodo prispevale s 25%. Za potreščine drugega termina poskrbi svoječasno poseben zakon. Načrt zakona o zgradbi takih kanalov predloži vlada državnemu zboru v kratkem.

Poslano.

Česko dijaštvo je pozvalo visokošolsko dijaštvo vseh narodnosti v Avstriji, da solidarno protestuje proti nasilju ruske vlade pri zadnjih dijaških nemirih in proti onim listom, ki zagovarjajo carski despotizem, ter izreče simpatije ruskim kolegom v njih boju za najprimitivnejše človeške pravice.

Izmed slovenskih visokošolcev se je odzvala edino „Danica“ in sicer negativno: katoliško in slovensko njeno stališče ji zabranjuje udeležiti se tega protesta; društvi „Slovenija“ in „Triglav“ pa nista smatrali za vredno, da bi sploh kaj odgovorili. Zato pa se je praško jugoslovansko dijaštvo skupno odzvalo temu pozivu na ta način, da je sklenilo na svojem zaupnem shodu 18. t. m. v „Narodnem domu“ na Vinogradih, kjer so bili zbrani tovariši: Andrič Vl., Bertič Jak., Bolé Bol., Drechsler Al., Ferfolja Jos., Gabršček Fr., Germ Gabr., Gorišek M., Gregorič A., Heric Fr., Hlača R., Jambrisak J., Jelovšek Vl., Kenda R., Kovacic Fr., Krestić M., Lončar D., Majkić M., Milosavljević J., Mitrović A., Novak Iv., Presel Jos., Presel M., Rajt D., Skrinjar M., Smole Iv., Staré Eg., Skapin K., Verbič Vl. in Wilder V., naslednjo resolucijo:

Mi jugoslovanski dijaki: Hrvatje, Slovenci in Srbi, zbrani 18. aprila t. l. na shodu v „Narodnem domu“ na Vinogradih, enoglasno najodločneje obsojamo strankarsko pisevo vseh onih naših časopisov (n. pr. „Branika“, „Edinosti“, „Obzora“), ki so se ob priliki zadnjih ruskih dijaških nemirov, napačno umejavajo slovensko vzajemnost, postavili na stran brutalne sile ruske vlade. Oni so s tem odobraval in zagovarjali interese reakcije vsake vrste, proti kateri se i mi doma moramo boriti z vsemi sredstvi.

Foulardovo svilo od 65 kr. do gld. 3-65

meter na bluze in obleke; ravno tako črne, bele in barvane „Hennebergove svile“ od 65 kr. do fl. 14-65 meter. Vsakemu franko in carine prosto na dom. Vzorci z obratno pošto. — Pismena naročila naj se frankirajo v Svico s 25 vin.

G. Henneberg, tovarnar svile
(2) (c. in kr. dvorni zalagatelj) v Curihu.

„Tolminska hranilnica in posojilnica“

vabi k

občnemu zboru,

kateri bode

v pondeljek 6. maja 1901. ob 2. uri pop.

v lastnem uradu v Tolminu

s sledečim dnevnim redom:

1. Nagovor in poročilo o letnem računu za leto 1900;
2. Razdelitev čistega dobička in določitev obresti od posojil;
3. Določitev nagrad;
4. Razprava o nakupu zadružne hiše;
5. Sprememba pravil;
6. Razni predlogi in nasveti;
7. Volitev načelnstva in nadzorstva.

V Tolminu, 22. aprila 1901.

Odbor.

Zaloga piva

prve kranjske eksportne pivovarne na par in tvornice slada

T. Fröhlich-a na Vrhniki-Kranjsko.

Glavni zastopnik za Gorico in deželo

Josip Rovani

v Gorici — Rabatšice št. 20 — v Gorici.

Priporoča se p. n. častitim gg. odjemalcem v mestu in na deželi. Prodaja izborna pivo v sodčkih po 100, 50, 25 in 12½ litrov ter v plombovanih steklenicah po ½ litra.

Tvrda je bila odlikovana za svoje izdelke l. 1900.: v Parizu, Lionu, Bruselju, Rimu in Dunaju s prvimi priznanji.

Dobro urejene in z ledom preskrbljene podružne zaloge imata: g. Franc Furlan, gostilničar in posestnik na Goričici pri Rebku in g. Andrej Sinigoi, gostilničar »Pri levu« v Dornbergu.

Za blagohotna naročila se toplo priporoča rojakom v mestu in na deželi udani

Josip Rovani.

Josip Valentinčič

pekovski mojster

v Gorici, v Raštelju št. 29.

priporoča

vedno sveži kruh, navadni in najfinejši, pecivo, razne kolače, torte itd. itd.

po zmernih cenah.

„GORIŠKA TISKARNA“

A. GABRŠČEK

v Gorici, Gosposka ulica 11

Izdaja sledeče časopise:

„Soča“ pol. časopis; izhaja 3-krat v tednu: torek, četrtek, sobota. — Letna naročnina kron 13-20.

„Primorec“ pol. časopis; izhaja vsaki petek. — Letna naročnina kron 3-20. — Najbolj razširjen slov. list v deželi.

„Slov. knjižnica“ leposlov. list; izhaja mesečno. Letna naročnina kron 3-60. — Dostoj izšlo 98 snopcev. S snopcem 91. smo začeli izdajati sloveči Tolstojev roman »Vstajenje«, kateri še vedno nadaljuje.

Sprejema tudi naročila

za tisek vsakovrstnih tiskovin

kakor:

Vabila k veseljem, trgovske račune in zavitke ter listovna papir s trdko, raznovrstne posetke z zavitki v elegantnih skatljah, poročila in zaročna naznanila, oamrtnice itd.

Solam in županstvom priporoča

veliko zalogo izgotovljenih tiskovin.

Pred kratkim so izšle sledeče knjige:

„MARCO VISCONTI“.

ital. spisal TOMMASO GROSSI; cena s poštnino vred kron 2-60.

„ODISEJA“ II. izdaja; s poštnino vred kron 1-40.

„VENEC SLOV. POVESTI“.

I. in II. knjiga a kron 1-20; III. knjiga s poštnino vred kron 1-30.

„SALONSKA KNJIŽNICA“.

I. knjiga: „O te ženske!“ Spisal FRAN GOVČEKAR; cena s poštnino vred kron 2-20; II. knjiga: „Hamlet“ Prevel J. CANKAR; cena s poštnino vred kron 1-60.

Zahtevajte cenik naših izdaj, katerega pošljamo zastonj!

Božjast.

Kdor trpi na božjasti, krčih in drugih nervoznih boleznih, naj zahteva knjižico o teh boleznih. Vdobi se zastonj in franko v Schwannen-Apotheke, Frankfurt A. M.

Podpisana priporočata slavnemu občinstvu v Gorici in na deželi, svojo novo urejeno

prodajalnico jestvin.

V zalogi imata tudi raznovrstne pijače, n. pr.: francoski Cognac, pristni kranjski brinjevec, domači tropinovec, fini rum, različna vina, goružice (Senf), Ciril-Metodovo kavo in Ciril-Metodovo mlo ter drugo v to stroko spadajoče blago. Postrežba točna in po zmernih cenah.

Z odličnim spoštovanjem

Kopač & Kutin,

trgovca v Semeniški ulici št. 1

v lastni hiši, kjer je »Trgovska obrtna zadruga«

Na kosček sladkorja naj se vzame 20 do 40 kapljic

A. Thierry-Jevega balzama,

kateri pospešuje prebavljanje, povzrači tek pri jedi in krepki želodec. Steklenica ima zeleno varstveno znamko vsmiljeno sestri in na kovinskem zamažu vtišnjeno ime: Samo pristno. — Pojedline steklenice se vdobivajo skoro v vseh lekarnah po 30 in 60 vin. Po pošti franko 12 malih ali 6 večjih steklenic 4 kron. — Steklenice za poskus s cenikom in imenikom zaloz vseh dežel sveta pošljite po predplačilu 1 K 10 vin. Lekarnar A. Thierry-Jeva tvornica v Pregradi pri Rogatcu-Slatini. Varje naj se ponaredbi in naj se pazi na varstveno znamko vsmiljeno sestri, ki je v vseh kulturnih državah registrirana. Najbolj uprskoval je na zalogo, katera dolgaajo vsak dan.

Veliko zalogo

šivalnih strojev, dvokoles in slamoreznice

raznih sistemov prve angleške tovarne „Heli-cat“

ima

SAUNIG & DEKLEVA V GORICI

ulica Municipio št. 1

mehanična delavnica v Nunki ulici št. 16

kjer je bila prej prodajalnica.

V zalogi imamo nad 100 šivalnih strojev vsake vrste na razpolago, kakor za šivilje, krojače, čevljarje in sedlarje, tudi za umetno vezenje (Sticker).

Cene so v gotovini od 80 gld. naprej. Z nami je vsaka konkurenca nemogoča!

Se toplo priporočamo z odličnim spoštovanjem udani

SAUNIG & DEKLEVA.

Dobre ure in po ceni!

s 3-letnim pismenim jamstvom razpošilja na zasebnike

Hanns Konrad,

tovarna ur ter izvoz zlatnine Most (Česko).

Dobra ura Rem. iz niklja fl. 3-75; srebrna ura R. m. fl. 5-80; srebrna verižica fl. 1-20; budilnik iz niklja fl. 1-95.

Tvrda je odlikovana s c. kr. orlom; ima zlate in sreberne svetilke iz razslav ter tisoče priznanih pis. m. — Ilustrovan cenik zastonj!

Anton Obidič,

čevljar

v Semeniški ulici šte. 4

v Gorici

priporoča se

za raznovrstna naročila po meri

za gospe in gospode.

Naročila se izvršuje hitro.

Lekarna Cristofolletti v Gorici

Prave in edine železode kapljice

z znamko sv. Antona Padovanskega.

(Varstvena znamka).

Zdravilna moč teh kapljic je neprekosljiva — Tekapljice vredijo redno prebavljanje, če se jih dvakrat na dan po jedno žličico popije. Okrepé pokvarjeni želodec storé, da zgine v kratkem času omotica in životna lenost (mrtvost). Te kapljice tudi storé, da človek raji je.

Cena steklenici 60 vin.

Prodajajo se v vseh glavnih lekarnah na svetu. Za naročitve in pošiljkatve pa jedino le v lekarni

Cristofolletti v Gorici.

Riccardo Brass

Gorica

zaloga vin in špirta na debelo.

Ulica Vetturini šte. 11.

Domača, istrska in dalmatinska vina ter žganja prve vrste po nizkih cenah.

Odlikovana kleparska delavnica

Artur Makutz

Gorica

Ozka ulica št. 1 — Via Stretta 1.

Priporoča svojo kleparsko delavnico ter zalogo kleparskih izdelkov za kuhinje itd., ima zalogo žlebov vseh vrst za nove stavbe, oziroma preskrblja iste v najkrajšem času.

Prevzema naročila za vpeljavo strelovodov, tudi pozlačenih. Izdeluje pumpe za vodo. Prireja vpeljavo vode z cevmi vsake vrste.

V lastni zalogi ima stroje za žvepljanje sodov iz cinkanelega železa, škropilnice proti peronospori (ponovljene po Vermorelovi sestavi); mehove za žvepljanje grozdja raznih sistemov itd. itd.

Postrežba točna. — Cene zmerne.

Prva slovenska trgovina z železjem v Gorici

Konjedic & Zajec

(prej G. Darbo)

pred nadškofijo št. 5. Podružnica konec Raštela št. 2.

Zaloge v ulici Morelli št. 12, v Gosposki ulici št. 7. v posojilnični hiši.

Priporoča po najnižjih cenah svojo bogato zalogo najboljšega štajerskega železa, železne, cinkaste, pocinjene in medene ploščevine, orodja za razne obrti in pohišnega, štedilna ognjišča, peči, cavi in predpečnike, nagrobne križe.

Vsakovrstne okove za pohištvo in stavbo. Prevzemata vse naročbe za vsakovrstne stavbe in druga podjetja.

Glavna zaloga za Gorico in okolice

izdelkov c. kr. privilegovanih livarn.

Pripoznano najboljših patentovanih kotlov gosp. Nussbaum-a v Ajdovščini po tovarniških cenah.

Edina zaloga

najboljšega koroškega Acalon in Brescian-jekla.

Zaloga Portland in Roman-Cementa, kmetijskih strojev iz prvih tovarn. Kupujeta staro železje in kovine po najvišji dnevni ceni.

Karol Draščik,

pekovski mojster in sladčičar

v Gorici na Kornu št. 8.

Priporoča vsakovrstno pecivo, kolače za birmance, torte i. t. d.

Priporoča se slavnemu občinstvu za mnogobrojna naročila ter obljublja solidno postrežbo po jako zmernih cenah.

Anton Potatzky v Gorici.

Na sredi Raštela 7.

TRGOVINA NA DROBNO IN DEBELO.

Najceneje kupovališče nirnberškega in drobnega blaga ter tkanin, preje in nitij.

POTREBŠČINE

za pisarnice, kadilce in popotnike.

Najboljše šivanke za šivalne stroje.

POTREBŠČINE

za krojače in čevljarje.

Svetilnice. — Rožni venel. — Mašne knjižice.

Hišna obuvala za vse letne čase.

Posebnost:

Semena za zelenjave, trave in detelje.

Najbolje oskrbljena zaloga za kramarje, krošnjarje, prodajalce po sejnih in trgljih ter na deželi. 2 35 8

Važno za vsakega!

Izvrstno sredst. o je

DURATOR

Podplat, s em namazani (vsake 3-4 tedne enkrat) postanejo trpežnej, nepremočljivi in elastični. Čevlji ostanejo tudi po dolgi rabi v najboljšem stanu.

Durator se dobro vpora! lja pri vojaštvu in različni korpo acijah, katerim se je oddal v rabo komaj po dolgi preskušnji i-tega.

Cena: 1 kovinska steklenica z nav dilom 1 in 2 kroni; po pošti franko proti vpošiljavi 1 krona 20 vin.

Dobiva se v vseh mirodilnicah (drogerijah).

Glavna zaloga:

Dunaj, M. Goldstein, l., Schulerstrasse 7. — Budimpešta, Julius

Dobó, V. Lipót: körút 1/b.